Zondag 1 november 2026 Grote of Sint Janskerk
Matteüs 6: 7-15 en Deuteronomium 32: 10-13

Mensen van de weg van Jezus ,

"I have a dream – Beroemde woorden van ds. Martin Luther King die hij ruim 60 jaar geleden uitsprak. Ik heb een droom, dat er een dag komt dat alle mensen gelijkwaardig zijn en gelijk behandeld worden. Woorden van diep verlangen naar gerechtigheid.
Ook wie zichzelf niet gelovig noemt, zal dit verlangen herkennen: als we horen dat kinderen van vluchtelingen het land uit worden gezet naar een land waar ze de taal en cultuur niet kennen of waar ze niet veilig zijn, gewone kinderen bij jou uit de straat, die al jaren bij jouw kinderen in de klas en op de sportclub zitten, dan worden we boos: dit is onrechtvaardig, dit mag niet, dit moet anders. Dit diep menselijke verlangen naar gerechtigheid, deze droom van een eerlijke wereld, van vrijheid, gelijkheid en verbondenheid, het is de basis, de grondtoon van de bijbel. Van Mozes en de profeten, van Jezus en van Paulus.

Mozes droomde zijn leven lang van een land van melk en honing, zonder slavernij, angst, honger en dorst.
We lazen vanmorgen uit zijn testament, het verhaal van zijn leven en dat van zijn volk. Een testament in de vorm van een lied waarmee hij afscheid nam en zijn taak overdroeg aan zijn opvolger Jozua en daarmee aan de volgende generatie. Want Mozes was oud, en hij zou het niet meer meemaken, dat wonen in het land. Hij mocht er alleen uit de verte vanaf een hoge berg naar kijken. Daarmee staat Mozes model voor ons allen, we leven, hopen, dromen, verlangen, vechten en geloven in een betere wereld, maar we maken het niet mee. Maar zolang we leven zijn we geroepen om dat vuur van verlangen brandend te houden, elkaar mee te nemen op die weg, de moed niet te verliezen en deze droom door te geven aan de volgende generatie.

Als jonge schaapherder hoorde Mozes een stem die zei: Ga naar de farao en redt de Israëlieten. Een onmogelijke opdracht natuurlijk, want wat kan een herdersjongen beginnen tegen een wereldheerser. Maar Mozes overwint zijn angst en onzekerheid en gáát. Hij gaat zijn levensweg met lood in de schoenen, door water en woestijn, beelden van de moeilijkheden die een mens op zijn levensreis te verduren heeft. Maar ook met een lied in zijn hart, een lied van verlangen naar dat beloofde land. En ook tijdens zijn leven bleef hij luisteren naar de stem van de Eeuwige, die hem voor zijn gevoel net als het jong van een adelaar uit het nest had gegooid om te leren vliegen. Maar die wel steeds in de buurt was blijven vliegen om hem op te vangen als hij dreigde te vallen. Het was een gevoel, achteraf, en ik hoor dat regelmatig als mensen op moeilijke periodes in hun leven terugkijken: Op dat moment voelde ik me in een vrije val, door God en mensen verlaten, maar ik ben er doorheen gekomen, en achteraf weet ik dat ik gedragen werd.

Ook onze Heer Jezus Christus had zo'n ervaring van een stem die hem riep en van gedragen worden, zelfs door de dood heen.
Als jonge man was hij onder de indruk van de boodschap van Johannes de Doper die de mensen opriep om tot inkeer te komen en een nieuw leven te beginnen. Dat wilde hij ook, deze wereld anders, beter, eerlijker, en daarom liet zich door Johannes dopen. Op het moment van zijn doop klonk er een stem uit de hemel, die zei: je bent mijn kind, ik hou van je. Met de liefde van de stem uit de hemel en de oproep van Johannes was Jezus op weg gegaan, door de woestijn, in de bijbel altijd een plaats van bezinning en beproeving. In de eenzaamheid was hij net als Mozes en Johannes gaan dromen over het koninkrijk van de hemel, een wereld waar mensen als broers en zussen samen leven, als kinderen van één gezin. Je zou het Onze Vader ook wel het testament van Jezus kunnen noemen. Dit is wat hij ons heeft nagelaten, als voedsel voor ons verlangen, en als wegwijzer door het leven.

Even terzijde: God aanspreken als Vader voelt door de aanhef van dit eeuwenoude gebed voor ons heel vertrouwd. We hebben het zo vaak gebeden, dat we het ons misschien niet eens kunnen voorstellen dat er mensen zijn die er moeite mee hebben om God Vader te noemen. Vanwege persoonlijke ervaringen of om principiële redenen. Want God is natuurlijk niet alleen mannelijk, de Eeuwige is als een vader en moeder beide. De Eeuwige is als een ouder vol verwachting, een liefdevol tegenover, die ons als kinderen alle geluk gunt en wil behoeden voor ongeluk.
Daarom begint Jezus dit gebed met de aanhef: Onze Vader, om ons te verbinden met onze Schepper en onze medeschepselen.
Bidden is volgens Jezus geen persoonlijk verlanglijstje voorleggen aan je ouders, want die kennen je door en door, die weten al wat je nodig hebt, voor je het vraagt. Bidden is ook geen vraag aan je ouders om alle problemen voor je op te lossen. Ze willen naar je luisteren, met je meedenken en steunen, maar ze kunnen het leven niet voor je overnemen, je zult je eigen weg moeten gaan.
Je kunt bidden vergelijken met een boodschappenlijstje maken. Het is een moment van aandacht waarin je bedenkt wat nodig is voor jou en deze wereld, en in de stilte of met woorden wordt dat steeds duidelijker. En als je weet wat nodig is, mag je opstaan en aan de slag, met je boodschappenbriefje naar de winkel. Zo mag je als mensenkind je eigen weg zoeken, vrij en verantwoordelijk.
Als je het Onze Vader bidt, maak je als het ware contact met dat diepste verlangen van ieder mens naar een goed leven voor iedereen. Dat is wat je vraagt als je bidt Uw koninkrijk kome. Laat uw naam geheiligd worden betekent: leef met eerbied voor je Schepper en voor alles wat om je heen geschapen is. Wees dankbaar voor alles wat groeit en bloeit, ga zorgvuldig om met de aarde die jou voedsel geeft. Vertrouw er op dat de 10 geboden die Mozes van God ontving je behoeden voor fouten en je gelukkig maken. Dat is de betekenis van de zin: Uw wil worde gedaan. De oude woorden ‘uw wil geschiede’ is vaak verkeerd begrepen, mensen dachten dat alles wat je overkomt de wil van God is. Maar dat wordt hier niet bedoeld. De nieuwe bijbelvertaling is duidelijker: Uw wil worde gedaan, zoals in het engels altijd al klonk: thy will be done. Degene die bidt verlangt er naar dat Gods wil wordt gedaan. dat de 10 geboden in ere gehouden worden: eerbied voor God en respect voor je naaste die een mens is, net als jij.

In het evangelie wordt Jezus Christus de Zoon van God met hoofdletter genoemd, omdat we in zijn leven en sterven kunnen zien hoe wij zelf bedoeld zijn: als kinderen van één gezin die luisteren naar de stem uit de hemel. Mensen die van elkaar weten dat ze fouten maken, mensen die met vallen en opstaan leren om elkaar als broers en zussen niet hard te vallen en te vergeven. Om elkaar te respecteren en vrij te laten, een eigen weg door het leven te gunnen. Maar ook om verbonden te blijven, ook als je elkaar niet begrijpt, bereid om te luisteren en helpen waar mogelijk.
Dit is de weg die door de woestijn leidt naar het beloofde land van vrede en recht. Een land waarvan we weten dat we het in ons korte leven hier op aarde niet zullen bereiken. Maar het verlangen naar dit land, de droom van Mozes en van Jezus, mag ook onze droom zijn. Hun manier van leven en sterven mag de onze worden. Daarom blijven we deze verhalen in de kerk aan elkaar en aan de volgende generaties doorvertellen.
Daarom bezingen wij hier samen de naam van Jezus met eerbied en putten wij kracht uit de vriendschap met Hem, die leeft, overal waar mensen Hem gedenken en zijn testament ten uitvoer brengen. Hij helpt ons om hoop te houden op het Gods nieuwe wereld, om daar aan te werken en de moed niet te verliezen. Om ook in de vrije val, ja zelfs in het uur van onze dood, te vertrouwen dat Hij ons draagt. Dat Hij ons draagt als op vleugels van een adelaar, of met de woorden van lied 512, met muziek uit de hemel. Amen.

Reageren? graag! ds. anjedekuiper@pkngrotekerkschiedam.nl